

Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, chartrets artikel 41, stk. 1 og 2, samt begrundelsespligten, fordi Retten undlod at give en tilstrækkeligt detaljeret og fyldestgørende begrundelse, idet det anføres, at Retten i overensstemmelse med sin begrundelsespligt har pligt til at angive en begrundelse, således at appellanten kan vurdere baggrunden for den vedtagne afgørelse.

(¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 af 10.12.2018 om en beskyttelsesforanstaltning truffet af Sverige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF for at forbyde markedsføring af en type keglerejningsmaskine og et supplerende sæt til anvendelse sammen med denne type keglerejningsmaskine, der fremstilles af Brunswick Bowling & Billiards, og for at trække allerede markedsførte maskiner tilbage (EUT 2018, L 315 s. 29).

**Appel iværksat den 19. november 2021 af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon til prøvelse af dom
afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 22. september 2021 i de forenede sager
T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE mod
Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon**

(Sag C-701/21 P)

(2022/C 37/28)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon (ved advocati Vassilios-Spyridon Christianos og Georgios Karyidis)

De andre parter i appelsagen: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17 ophæves.
- Sagen hjemvises, hvis nødvendigt, til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse i sagen.
- DEI AE tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom vedrørte spørgsmålet, om der hos Kommissionen burde have foreligget tvivl eller alvorlige vanskeligheder som omhandlet i artikel 4, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2015/1589 (¹) med hensyn til forekomsten af statsstøtte i form af den tarif for levering af elektricitet, som DEI AE anvendte på appellanten som følge af en voldgiftsavgørelse, hvorfor den burde have indledt en formel undersøgelsesprocedure.

Appellanten har fremsat tre appelanbringender, og har anført, at Retten i den appellerede dom:

- **for det første** undlod at undersøge det almindelige retsprincip »*nemo auditur*« [...] og det almindelige retsprincip »*venire contra factum proprium*« med hensyn til DEI AE's retlige interesse i at anlægge et annullationssøgsmaal.
- **for det andet** begik en retlig fejl dels med hensyn til kriteriet om den private aktør som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, dels med hensyn til voldgiftsrettens egenskab af statsligt organ.
- **for det tredje** begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 4 i forordning nr. 2015/1589 dels med hensyn til forekomsten af tvivl eller alvorlige vanskeligheder hvad angår spørgsmålet, om der var tale om statsstøtte, i forbindelse med den indledende undersøgelse af klagen, dels med hensyn til den omvendte bevisbyrde.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).